

Hendes sang (Tempo 84-86)

Hun satte sig ned for at skrive en sang.
En søndag eftermid... dagen blev lang.
Hun var ikke færdig før 23.59.
Jeg kan nok ikke beskrive, men hun var mer' end tilfreds,
med de ord der kom ud af hendes mund.
Det var de ord, der kom ud blot for en stund.
De betød alverden for hende, ord ingen andre ku' finde.

Hun satte sig ned for at skrive et brev.
Det var en mandag eftermiddag.
Hun kunne ikke fortælle, hvorfor det var, at hun skrev.
Hun kunne ikke slippe sin pen før himlen fik stjernetag.
Det var de ord der blev skrev't af hendes hånd.
Det de var ord, der fik liv af hendes ånd.
De betød alverden for hende, ord ingen andre ku' finde.

Forleden kørte jeg alene på job.
Solen skinned' sensommeragtigt, så jeg gjorde et stop,
For at se på den solnedgang...
Det var en fredag - pludselig hørtes en klang.
Radioen spilled' netop den sang.
Tænk, spillede sangen fra dengang.
Det var de ord, der kom ud af hendes mund.
Det var de ord, der kom ud blot for en stund.
De betød alverden for hende, ord ingen andre ku' finde.

Her i dette øjeblik,
jeg en åbenbaring fik,
at i livets kringelkrog',
havde jeg mistet hjertets sprog:
En ven kan gi' meget mere end man tror.
Kan fjerne kulden som i dig bor.
Give et håb som i dig gror.

Min verden forandret af en lille sang.
Ord som i mig kunne vække genklang.
En verden der åbned en uendelighed,
og alt syntes nu som en mulighed,
ved de ord der kom ud af hendes mund.
Det var de ord, der kom ud blot for en stund.
De betød langt mere end hende, ja meget mere end hende,
og der var ingen andre som hende,
ingen andre som hende,
og det var hendes sang.

A stykke:

|D D_(C#) |D_(B) D |G G_(F#) |em |A |

B stykke:

|C |C |G | G |C |C |G | G |

|C |C |G | G |C |C |G | G |

|em |em |hm |hm |C |C |hm |hm |

|C |G |